07/10/2021

Επίσκοπος Μελιτηνής: 61η Επέτειος από την ίδρυση της Κυπριακής Δημοκρατίας

/ Γνώμες

Άρθρο του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Μελιτηνής κ. Μαξίμου για την 61η Επέτειο από της ιδρύσεως της Κυπριακής Δημοκρατίας

(άρθρο στην ομογενειακή εφημερίδα ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ – αριθμ. φύλλου 1088)

Στην 61η Επέτειο από της ιδρύσεως της Κυπριακής Δημοκρατίας, θα μνημονεύσω τον αναστεναγμό ενός γέροντα που από παιδί άκουγα στο χωριό που μεγάλωσα στην Θεσσαλία: “θα γυρίσουν οι γιοί μου από την Κύπρο παιδί μου, θα γυρίσουν…” Ο γέροντας άφησε αυτό τον κόσμο με αυτό τον πόνο. Σχεδόν πενήντα χρόνια πέρασαν και οι γιοί του ακόμα δεν γύρισαν. Αγνοούνται όπως τόσοι και τόσοι νέοι που έχυσαν το αίμα τους να υπερασπιστούν τις εκκλησιές και τα μοναστήρια στην Κύπρο μας. Πότισαν με το αίμα τους αυτά τα αγιασμένα χώματα που τελικά μας άρπαξαν με βία. Και τα καμπαναριά μας σώπησαν στα κατεχόμενα. Οι εκκλησιές μας σφραγίστηκαν και τα ξωκλήσια μας χάθηκαν. Η μνήμη μας όμως δεν χάνεται, ούτε θα πάψουμε να ομολογούμε αυτό το έγκλημα στην πατρίδα μας. Εμείς δεν θα σωπάσουμε διότι οι Έλληνες δεν ξεχνούν. Αυτό εξάλλου αποτελεί την πεμπτουσία του ελληνικού πνεύματος: δόξα και τιμή στους προγόνους μας. Τιμή στους ήρωές μας.

Προσευχόμαστε στον Θεό να αναπαύει όλους αυτούς που θυσιάστηκαν για την ηρωική μας Κύπρο και Τον δοξολογούμε που ευδόκησε να ιδρυθεί η Κυπριακή

Δημοκρατία ως ένα ανεξάρτητο κράτος και μέλος της διεθνούς κοινότητος.

Προσευχόμαστε στον Θεό για όλους όσους αγωνίστηκαν, προσέφεραν τις περιουσίες τους, θυσίασαν το μέλλον τους, αποχωρίστηκαν τους αγαπημένους τους για το καλό της πατρίδος, υπέφεραν την ξενιτιά, υπέμειναν τον πόνο της κατοχής, γεύτηκαν την πικρία της προσφυγιάς. Προσευχόμαστε για αυτούς που έκλαψαν βλέποντας το βιός τους να χάνεται, τις εκκλησίες τους να βεβηλώνονται, και με μια εικόνα της Παναγίας που κατάφεραν να περισώσουν από τα συντρίμμια, προσεύχονταν κάθε βράδυ με την ελπίδα της λευτεριάς και της επιστροφής στα χώματα των πατέρων τους. Πολλοί έφυγαν ήδη για την αιώνιο ζωή με αυτή την ελπίδα. Οι εν ζωή συνεχίζουμε να προσευχόμαστε και να αγωνιζόμαστε να ηχήσουν ξανά χαρμόσυνα οι καμπάνες στις εκκλησίες μας στα κατεχόμενα, μέσω της ειρηνικής και αδελφικής συμβίωσης όλων των ανθρώπων της Κύπρου.

Μέχρι την εγκαθίδρυση της Κυπριακής Δημοκρατίας το 1960 ο τόπος μας υπέφερε τα πάνδεινα, όπως επίσης πολλά υπέφεραν οι Ρωμιοί σε άλλα μέρη, στη Μικρά Ασία, την Κωνσταντινούπολη, την Κρήτη, τα νησιά του Αιγαίου και του Ιονίου και την Ηπειρωτική Ελλάδα. Οι θυσίες όμως των πατέρων μας, μας κάνουν σήμερα να αισθανόμαστε υπερήφανοι για τα 61 χρόνια από την ίδρυση της Κυπριακής Δημοκρατίας και για την πρόοδο που έχει επιτευχθεί. Τα προβλήματά μας παρόλα αυτά δεν έχουν τελειώσει. Η τουρκική στρατιωτική εισβολή του 1974 με αποτέλεσμα την παράνομη κατοχή του 37% του εδάφους της Κύπρου, έφερε πόνο και θλίψη σε χιλιάδες πρόσφυγες. Έφερε το θάνατο σε τόσους νέους που κλήθηκαν από την Κύπρο και άλλες περιοχές της Ελλάδος να υπερασπιστούν την πατρίδα. Ταπείνωσε το έθνος μας και οδήγησε σε μια κατάφορη και άνευ προηγουμένου καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Για αυτό δεν θα πάψουμε τα μιλάμε για αυτό το έγκλημα εις βάρος του λαού μας. Δεν θα πάψουμε να ενεργούμε και να προσευχόμαστε για την επίλυση των προβλημάτων μας. Έχουμε πίστη στον Θεό και η δικαιοσύνη θα αποκατασταθεί.

Δια πρεσβειών πάντων των εν Κύπρω διαλαμψάντων Αγίων που εορτάσαμε πριν λίγες ημέρες, το Κυπριακό ζήτημα σύντομα να αποτελεί παρελθόν. Ο Απόστολος Βαρνάβας, ο Άγιος Δημητριανός της Ταμασσού, η Αγία Φωτεινή η Κυπρία, ο Άγιος Επίκτητος ο θαυματουργός και όλοι οι Άγιοι της αγιοτόκου Κύπρου, να πρεσβεύουν υπέρ ημών.